

KATECHETIKOS KATEDRA – KRIKŠČIONYBĖS „VARTAI“ Į KLAIPĖDOS UNIVERSITETO AKADEMINĘ BENDRUOMENĘ

Arvydas Ramonas

Klaipėdos universitetas

Anotacija

Straipsnyje analizuojama Katechetikos katedros akademinė, mokslinė ir sielovadinė veikla, jos trumpa kūrimosi istorija, studijų programos ir perspektyvos. Katalikiškos katedros buvimas universitetinėje kultūroje padeda akademinuose procesuose ieškoti tiesos apie pasaulį, žmogų ir Dievą. Straipsnyje taip pat trumpai nagrinėjami universitetinės sielovados esminiai ypatumai, bruožai, tikslai ir uždaviniai plačiame visuotinės Bažnyčios evangelizavimo misijos kontekste. Trumpai aptariama tokios sielovados veikla Lietuvoje ir ypač Klaipėdos universitete. Universitetinė sielovada apima plačią Bažnyčios kultūros pastoraciją: tai ne tik rūpinimasis studentų ir dėstytojų dvasiniu gyvenimu, bet ir tikėjimo bei mokslo, religijos bei kultūros dialogas universitetinėje terpėje. Straipsnyje taip pat aptariama Klaipėdos universiteto kapeliono veikla ir studentų migracijos sielovadiniai ypatumai.

PAGRINDINIAI ŽODŽIAI: krikščionybė, universitetas, katedra, sielovada.

Abstract

The paper analyzes the Catechetical Department of academic, scientific and pastoral activities with a brief history of the development, educational programs, activities and prospects. The presence of catholic Department in university culture helps to look for a full academic processes of the truth about the world, the man and the God. This article also briefly examines the essential features of university pastoral care, characteristics, goals and objectives of the universal Church in a wide evangelistic mission context. Briefly discusses the university pastoral care activities in Lithuania and especially in Klaipeda University. A university pastoral care includes extensive Church's pastoral care of culture: not only concern students 'and teachers' spiritual life, but the dialogue between faith and science, between religion and culture and fostering the organization of the university environment. The article also discusses the activities of the chaplain of the University of Klaipeda and pastoral features of the migration of students.

KEY WORDS: Christianity, university, cathedral, pastoral care.

Įvadas

Šiandienos akademinėje visuomenėje bažnytinių krikščioniškų institucijų (fakultetų, katedrų, mokslo centrų) buvimas universitetų struktūrose suprantamas ne tik kaip mokslo įstaigos veikla, bet ir kaip Bažnyčios pasiuntinybės dalis – liudyti Dievą, puoselėti dvasines vertybes, ugdyti moralę. Kiekviena katalikiška katedra turėtų vykdyti pedagoginę, mokslinę ir sielovadinę veiklą. Universitetinė sielovada Lietuvoje vis dar naujovė. Visuotinėje Bažnyčioje ši pastoracijos rūšis siekia kelis šimtmečius, mena tuos laikus, kada Bažnyčios iniciatyva kurti universitetai. Universitetai yra kilę iš Bažnyčios – pačios jos „širdies“. Europos universitetų paveldas rodo, kad krikščionybė, vykstant Europos mokslo raidos procesams, visada buvo svarbi. Universitetų steigimu buvo suinteresuoti karaliai, kunigaikščiai, popiežiai. Valstybei reikėjo gerai pasirengusių valdininkų, Bažnyčiai – teologų. Visuose viduramžių universitetuose svarbiausias mokslas buvo teologija, garsiausi dėstytojai – teologijos profesoriai: Albertas Didysis, Tomas Akvinielis, Bonaventūra ir kt. (Vaitekūnas, 2002, p. 17–21). Universitetai visada galėjo savarankiškai daryti mokslo atradimus, numatyti studijų procesus. Vienas svarbiausių universitetų veiklos ypatumų – pašaukimas į visuotinybę. Bažnyčios dalyvavimas universitetų gyvenime yra laisvo abiejų šalių bendradarbiavimo išraiška. Švietėjiškoje epochoje bandyta išstumti teologiją kaip mokslą iš universitetų. Katalikiškieji universitetai atsirado siekiant sušvelninti situaciją, kuri išryškėjo visiškai „supasaulietinus“ universitetus, kitaip tariant, atsisiūsius teologijos mokslo dalyko universitetuose nebevyko tikėjimo, visuomenės ir kultūros, mokslo ir religijos dialogas. Akivaizdu, kad atsirado spraga žmogaus ir pasaulio pažinime. Pasaulis suvoktas jau ne kaip Dievo sukurtas, bet kaip būtis, kuri savo egzistenciją grindžia moksliniais tyrimais ir filosofiniais svarstymais. Bažnyčia į tokią padėtį reagavo kurdama ir puoselėdama katalikiškuosius universitetus, ypač po Antrojo pasaulinio karo.

Vatikano II susirinkimas teigia, kad katalikiškųjų universitetų tikslas – „įtvirtinti krikščioniškąją mintį, kuri taptų visuomenine, tęstine ir universalia, puoselėtų kultūrą ir atitinkamai ugdytų studentus, kad jie taptų žmonėmis, iškiliais savo žiniomis, pasirengimu atlikti atsakingas pareigas visuomenėje ir liudyti savo tikėjimą pasauliui“ (Gravissimum educationis, 2011, nr. 10). Bažnyčios vaidmuo nekatalikiškame universitete išryškėja dėstant teologinius dalykus ir vykdamt akademinę sielovadą. Taigi universitetinę sielovadą galima plėtoti trimis pagrindiniais būdais: teologijos, krikščioniškų dalykų dėstymu, mokslo tiriamojo darbo plėtra ir pastoracine kapeliono veikla universitetuose.

Katalikų Bažnyčia šiuo metu universitetinę sielovadą plačiaja prasme traktuoja kaip sudėtinę kultūros evangelizacijos ir pastoracijos dalį. Tai proto ir tikėjimo, mokslo ir religijos, Bažnyčios ir universitetų dialogo skatinimas įvairiuose lygmenyse. Akademinė sielovada savo tapatumą suranda atsiliepdama į Bažnyčios kvietimą – būti tikėjimo liudininkais ir šių dienų akademinėje visuomenėje. Šiame kontekste tokia sielovada, kaip viena iš asmenybės ugdymo formų, tampa bendru Bažnyčios ir universitetų rūpesčiu. Beje, ir Lietuvoje 2006 m. vasario 8 d. pasirašytas Lietuvos Vyskupų Konferencijos bei Lietuvos universitetų rektorių konferencijos Memorandumas, kuriuo pripažįstamos Europos universitetų krikščioniškosios ištakos ir siekiama, kad universitetinės studijos neapsiribotų tik profesinių žinių ir įgūdžių įgijimu, bet būtų ugdoma harmoninga asmenybė, kuri suvoktų savo atsakomybę tautai ir valstybei, ugdymosi svarbą.

Popiežius Benediktas XVI, 2006 m. lankydamas popiežiškuosius Romos universitetus, pabrėžė, kad katalikiški universitetai, teologijos fakultetai ir apskritai krikščionybė universitetuose „turėtų išugdyti žmogų, gebantį kompetentingai atlikti savo pareigas Bažnyčiai ir visuomenei, būti Dievo karalystės raugu žemiškajame gyvenime. Universitetinės studijos turi padėti atsilipti į sekuliarizuotos kultūros iššūkį, kada pasaulyje stiprėja tendencijos ne tik neigti Dievo buvimą visuomenės ir asmenų gyvenime, bet ir taip suklaidinti žmonių sąžinę, kad ji praranda gebėjimą išgirsti Dievo balsą. Tiek žmogaus vidus, tiek ir išoriniai jo santykiai su aplinka negali būti iki galo suprasti, jeigu į žmogų nebus žiūrima kaip į atvirą transcendencijai būtybę. Jeigu žmogus negalės kreiptis į Dievą, jis nesugebės atsakyti į pagrindinius savo egzistencijos klausimus. Be nuorodos į Dievą, svarstymai apie žmogaus ir pasaulio paskirtį sukelia skausmingą apleidimo ir vienišumo jausmą“ (Popiežius Benediktas XVI apie universitetinių studijų reikšmę, 2006, p. 11–17).

Straipsnio autorius Lietuvos universitetinei sielovadai atstovauja nuo 2002 m. Lietuvos Vyskupų Konferencijos paskirtas nacionaliniu delegatu universitetinei sielovadai. Kai kurie dalykai Lietuvos universitetuose jau padaryti, pavyzdžiui, sukurtas kapelionų tinklas (Katalikų žinynas, 2011), kasmet grupė mokslininkų iš Lietuvos dalyvauja įvairiose vasaros konferencijose Romoje, stažuojasi Europos universitetuose, plėtojami ryšiai tarp kapelionų, kartą per metus rengiama respublikinė konferencija kuriame nors Lietuvos universitete. Vis dėlto dar yra darbų, kuriuos reikėtų nuveikti, pavyzdžiui, siekti, kad kapeliono institucija universitetuose būtų statutinė, nes tokia yra ne visuose Lietuvos universitetuose, respublikiniame lygmenyje artimiau bendradarbiauti universitetams, kad būtų galima keistis patirtimi ir informacija, siekti konkretesnio dialogo su universitetų vadovybe.

Kaip kliuvinys, kuris iš dalies nuo mūsų nepriklauso, atliekant šią misiją minėtina pasikeitusi visuomenės nuostata dėl krikščionybės: mažėja jaunimo,

kuriam būtų įdomūs krikščioniški dalykai. Tai byloja mažėjantis studentų skaičius visose Lietuvos universitetų krikščioniškų studijų programose, studentų nenoras dalyvauti apskritai religiniuose renginiuose. Atėjo laikas universitetuose besidarbuojantiems dėstytojams ir sielovadininkams apsibrėžti savąjį tapatumą. Kapelionai, jų padėjėjai turi žinoti, kur eina ir už ką yra atsakingi. Kol kas dirbame taip, kaip suprantame ar įsivaizduojame, bandydami remtis Katalikų Bažnyčios išleistais dokumentais. Universitetinei sielovadai Lietuvoje reikėtų bendros pozicijos, vizijos, politikos, kuria galėtume remtis savo darbe. Laikas, kai galima buvo dirbti savanoriškai ir nekvalifikuotai, baigėsi. Norint, kad akademinė sielovada „rimtai“ atrodytų akademinėje erdvėje, reikia investuoti į žmones, juos mokyti, rengti kursus, komandiruotes, susipažinti su užsienio šalyse veikiančiomis kapelionų institucijomis, religinių institucijų katedromis, kur ši veikla labiau išplėtotą, pritraukti potencialius bendradarbius, užtikrinti nuolatinį sielovados puoselėjimą. Mūsų, dabar dirbančiųjų, užduotis bendradarbiauti šioje srityje, projektuoti ateities viziją.

Susidaro įspūdis, kad iš esmės reikėtų keisti evangelizaciją ir katechizaciją, kurti naują strategiją, pradedant nuo šeimos, mokyklos, parapijos ir tik tada pereinant prie universiteto. Šiandien Europos sielovadininkai sutartinai įvardija vadinamąjį „krikščionybės analfabetizmą“. Apie bendras universitetinės sielovados gaires ir perspektyvas, pagrindinius tarnystės bruožus bei misiją tiek Europoje, tiek Lietuvoje esame rašę anksčiau (Ramonas, 2003, 2004, 2007), tad nebesikartosime. Šiame straipsnyje aptarsime sielovados ir Bažnyčios kultūros pastoracijos konkretų pritaikymą Klaipėdos universitete, pažvelgsime į Katechetikos katedros retrospektyvą ir perspektyvą, aptarsime plačiai jos kuruojamą studijų procesą, mokslinį darbą ir vykdomą sielovadą.

Straipsnio objektas: Klaipėdos universiteto Katechetikos katedros mokslinė pedagoginė ir sielovadinė veikla – praeitis, dabartis, rytdiena.

Straipsnio tikslas: išnagrinėti Katechetikos katedros veiklą universitetinės sielovados perspektyvoje, atskleisti jos vaidmenį skleidžiant krikščionybę Klaipėdos universitete.

Uždaviniai:

- glaustai pristatyti universitetinės sielovados raiškos būdus;
- pateikti glaustą Katechetikos katedros kūrimosi istoriją;
- aptarti Katechetikos katedros veiklą organizuojant ir vykdant studijų procesą, mokslinio tiriamąjį darbą, sielovadą.

Metodas: darbe taikoma mokslinė literatūros, sisteminė, istorinė analizė.

Temos naujumas ir aktualumas: aktualizuojama KU Katechetikos katedros veikla akademinės sielovados perspektyvoje, nagrinėjama jos veikla studijų, mokslinio ir sielovados požiūriu.

1. KU Katechetikos katedra: studijos, mokslas, sielovada

KU Katechetikos katedra atsiliepia į Bažnyčios raginimą kurti krikščioniškojo ugdymo terpę, kad būtų galima tinkamai reaguoti į vis labiau plintančią vartotojišką ir sekuliarizuotą kultūrą (Jonas Paulius II, 2000). Katalikiškojo auklėjimo kongregacija, Popiežiškoji pasauliečių taryba ir Popiežiškoji kultūros taryba dokumente „Bažnyčia universitete ir universitetinėje kultūroje“ kviečia „iš naujo imtis kultūros pastoracijos“ (Katalikiškojo auklėjimo kongregacija, 1994). Šiame kontekste buvęs Klaipėdos universiteto rektorius prof. Stasys Vaitekūnas teigė, kad katalikiškosios bažnytinės bendruomenės „laukia nelengvas išbandymas – diegti krikščionybės ir humanizmo idealus savo auklėtiniams, dirbti ir gyventi jų dvasia. Tai daug pasiruošimo reikalaujantis darbas. Kartu ir labai reikalingas, labai prasmingas, nes nuo jo priklauso visuomenės šiandiena ir ateitis. Šiuo požiūriu svarbų darbą pradėjo Klaipėdos universiteto Katechetikos katedra, kuri ne tik rengia tikybos specialistus, bet bando krikščionybės idėjas skleisti ir visoje universiteto bendruomenėje“ (Vaitekūnas, 2002, p. 7).

Mokslo institucija pripažįstama kaip universitetas, jeigu savo veiklą sutelkia į kultūros, mokslo ir visuomenės vystymąsi, problemų sprendimą, Dievo, pasaulio ir žmogaus pažinimą, o ne tik į siaurų profesinių žinių akumuliaciją. Universitetas rengia asmenis, kurie per savo gyvenimą ne tik atliktų profesines pareigas, bet ir mokytųsi, ne tik žinotų, bet ir gebėtų mąstyti.

Klaipėdos universiteto Katechetikos katedros veikla apima šias tris sritis:

- Rengia programas, organizuoja, vykdo ir prižiūri studijų procesą. Šiuo požiūriu katedros uždavinys – rengti aukštos kvalifikacijos katalikų tikybos mokytojus, kurie būtų orientuoti į šiuolaikinį visapusišką asmenybės ugdymą(-si) nuolat besikeičiančioje visuomenėje. Tokio tikybos mokytojo kvalifikacija turėtų atitikti Vatikano II susirinkimo Bažnyčios mintį ir dvasią, jis turėtų gebėti veiksmingai remtis Šventuoju Raštu, filosofijos, teologijos ir religijos mokslais, sugebėti kompetentingai liudyti ir perteikti tikėjimą (doktriną, moralę, papročius) sekuliarizuotos ir vartotojiškos visuomenės terpėje bei gebėti kryptingai susieti asmeninį krikščionišką gyvenimą su studijomis ir profesine veikla. Šiuo metu katedra vykdo dvi naujas studijų programas: magistro Dvasinio konsultavimo ir bakalauro Religijos pedagogikos bei psichologijos. Katedra skatina studentų mobilumą, nes sudaromos galimybės dalyvauti ES universitetinių studijų mainų programose.
- Vykdo mokslo tiriamąją veiklą, rengia, publikuoja mokslinius straipsnius, knygas, organizuoja konferencijas, telkia tam darbui mokslininkus, kelia profesinę jų kompetenciją. Mokslo tiriamasis darbas

vykdomas šiomis temomis: *Krikščioniškojo ugdymo optimizavimas ir sielovadinė pagalba žmogui integracijos į visuomenę procese bei Krikščioniškųjų vertybių ugdymas šiuolaikinėje visuomenėje*. Katedros darbuotojai yra aukšto lygio mokslininkai. Čia dirba septyni kvalifikuoti dėstytojai: vienas profesorius, du docentai, trys lektoriai, vienas asistentas. Keturi dėstytojai yra teologijos mokslų daktarai, vienas – bažnytinės teisės daktaras, vienas – socialinių mokslų daktaras. Keturi kunigai teologijos studijas baigė įvairiuose popiežiškuosiuose Romos universitetuose. Katedros dėstytojai dėsto atestuotus teologinius dalykus, yra aktyvūs mokslininkai, dėstantys ir Telšių kunigų seminarijoje, VDU Teologijos fakultete, nuolat keliantys kvalifikaciją Lietuvoje ir užsienyje. Yra publikavę nemažai straipsnių, išleidę knygų savo pasirinktų tyrinėjimų temomis (Katechetikos katedra, 2011).

- Organizuoja ir vykdo universitetinę sielovadą. Katedros vedėjas yra ir KU kapelionas. Taigi ne tik vedėjas, bet ir kiti katedros darbuotojai vykdo universitetinę sielovadą, kuri atitinka dabartinius Europos universitetų sielovados reikalavimus. Dalyvauja tarptautiniuose projektuose puoselėjant Katalikų Bažnyčios ir universitetų bendradarbiavimą. Bendradarbiauja su Telšių vyskupija ir Katechetikos centru padedant įsidarbinti katedros absolventams. Skatina savosios kultūros ir tradicijų pažinimą bei puoselėjimą.

Kiekvieną sritį aptarsime plačiau.

1.1. Tikybos mokytojų rengimas – pagrindinis katedros tikslas

Katedra įsteigta siekiant pagrindinio tikslo – rengti tikybos mokytojus Lietuvos, ypač vakarinės jos dalies, bendrojo lavinimo vidurinėms mokykloms, gimnazijoms, kolegijoms ir aukštesniosioms mokykloms. Katedros atsiradimo ištakos siekia Nepriklausomybės aušrą. Viena iš katedros pradininkių doc. dr. Eugenija Federavičienė atsimena, kad „1989 m. nuo rugsėjo 1 dienos tuo metu veikiančiame Klaipėdos ikimokyklinio auklėjimo fakultete buvo sudarytos sąlygos pradėti darbą Kauno koledžo Mergaičių namų estetikos fakultetui su tikėjimo pagrindų ir Šventojo Rašto studijomis. (...) Po metų, patobulinus mokymo programas ir atsiskyrus nuo Kauno koledžo, šis „fakultetas“ pasivadino Klaipėdos katalikiškąja mergaičių kolegija (...) Tuo metu Lietuvoje tęsėsi kova už nepriklausomybę; sovietinės armijos tankai stovėjo gatvėse, Lenino paminklą saugojo kariai; Švietimo ir mokslo ministerija neturėjo aiškios politikos ir apie jokiais licencijas dėl religinės krypties kolegijų steigimo nekalbėjo“ (Federavičienė, Baniulis, 2002, p. 159).

Verta prisiminti, kad iš tiesų tikybos dalyko reabilitacijos Lietuvoje pradžia galime laikyti 1989 m. lapkričio 3 d., kai tuometinė sovietinė valdžia priėmė tuometinės LTSR konstitucijos 50 straipsnio pataisą „Dėl bendradarbiavimo su Bažnyčia ir religijos organizacijomis, ugdant visuomenės dorovę“. Jau po Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo, 1990 m. rugpjūčio 13 d. tuometinis LR kultūros ir švietimo ministras savo įsakymu Nr. 141 nurodė papildyti 1990–1991 mokslo metų mokymo planus viena savaitine tikybos mokymo pamoka fakultatyvinių valandų sąskaita. Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija 1999 m. rugsėjo 16 d. Lietuvos Respublikos švietimo ministro įsakymu Nr. 1026 „Dėl katalikų tikybos mokymo apskritai“ atkreipė dėmesį į būtinybę tobulinti tikybos mokytojų profesinę kvalifikaciją. Labiau tikybos mokytojų rengimo kokybe susirūpinta Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos 2000 m. gruodžio 11 d. aplinkraštyje „Dėl tikybos mokytojų atestacijos“, kur atkreiptas dėmesys į tai, kad tuo metu rengti tikybos mokytojai neįgyja katalikų tikybos mokytojų kvalifikacijos. Vienas svarbiausių tikybos mokytojų rengimą reglamentuojančių dokumentų yra Lietuvos Respublikos ir Šventojo sosto sutartis „Dėl bendradarbiavimo švietimo ir kultūros srityje“, kuri įsigaliojo 2000 m. rugsėjo 16 d. ją ratifikavus LR Seimui. Ši sutartis nubrėžia tikybos mokymo bendrojo lavinimo mokyklose apmatus ir sąlygas.

Vėliau minėta mergaičių kolegija persikėlė į Kretingą ir davė pradžią Kretingos religijos studijų institutui prie Vytauto Didžiojo universiteto Katalikų teologijos fakulteto. Šią persikėlimo iniciatyvą aktyviai palaikė Kretingos pranciškonų vienuolyno gvardijonas kun. Astijus Kungys OFM. Kolegijoje ypatingas dėmesys skirtas meninei veiklai: teatrui, šokio ir choro studijoms, namų estetikai, dailei, literatūrai, krikščioniškajai kultūrai. Laikantis klasikinės krikščioniškosios tradicijos, teologija ir filosofija buvo vieni iš svarbiausių dalykų. Tuo metu, 1992 m., Klaipėdos ikimokyklinio auklėjimo fakultete, kuris vėliau tapo KU Pedagogikos fakultetu, prie Ugdymo metodikų katedros, kurios vedėjas tuo metu buvo doc. dr. D. Česnauskienė, pradėtos katalikų religinio ugdymo studijos su dar neapibrėžta tikybos mokytojų specializacija. Taip, padedant LKMA (Lietuvių katalikų mokslo akademija) Klaipėdos skyriui, nelegaliai įsteigta sekcija, kur pradėti rengti būsimieji tikybos mokytojai (Federavičienė, Baniulis, 2002). 1992–1993 metais šiomis studijomis susidomėjo šeši studentai. Visi jie baigė penkerių metų studijas ir įgijo tikybos mokytojo specializaciją.

Tikra Katechetikos katedros pradžia reikia laikyti 1995 metus. 1994 m. rugsėjo 29 d. tuometinis Telšių vyskupas Antanas Vaičius raštu kreipėsi į KU Rektorių su prašymu, kad KU Pedagogikos fakultete būtų leidžiama rengti katechetus katalikų tikybai dėstyti vidurinėse ir aukštesniosiose mokyklose (Telšių vyskupijos kurija, Raštas Nr. 1668). 1995 m. rugpjūčio 27 d. KU Pedagogikos fakultete oficialiai įsteigta Katechetikos katedra. 1997 m. sausio

29 d. KU Pedagogikos fakulteto Tarybos nutarimu, pirmininkaujant doc. dr. M. Rugevičiui, slaptu balsavimu balsų dauguma Katechetikos katedros vedėju oficialiai išrinktas kun. dr. Algis Baniulis SJ. 1997 m. kovo 4 d., remiantis KU Senato nutarimu, eiti Katechetikos katedros vedėjo pareigas (iki 2001 m. sausio 28 d.) išrenkamas kun. dr. A. Baniulis SJ (Klaipėdos universiteto Senatas, Raštas Nr. 195-K). 1997 m. išleidžiama pirmoji būsimųjų pedagogų laida, įgijusi katalikų tikybos mokytojo specializaciją, kuri suteikia teisę mokyti katalikų tikybos vidurinėse ir aukštesniosiose mokyklose. Pirmieji tikybos mokytojai gavo vaikystės pedagogo bakalauro laipsnį. 1998 m. patvirtinta Edukologijos krypties Religinio ugdymo magistrantūra, skirta asmens profesinei ir mokslinei kvalifikacijai kelti, kaip nurodyta ir LR aukštojo mokslo įstatyme (1991, Nr. 7-191, 2000 m. Nr. VIII-1586). Taip sudarytos didesnės galimybės studijuojantiems ir jų dėstytojams plėsti mokomąją, mokslo tiriamąją veiklą. 2005/2006 m. m. magistrantūros studijų programa koreguota dėl LR švietimo ir mokslo ministro įsakymo (2005 07 22, Nr. ISAK-1551) ir pateikto Magistrantūros studijų programų reikalavimų aprašo (2006 m.). Vadovaujantis priimtu įstatymu ir siekiant programos patrauklumo, stengtasi tenkinti ne tik baigusiujų pagrindinę Katechetikos studijų programą, bet ir kitų studijų krypčių programų poreikius. Katechetikos katedra buvo vienintelė Vakarų Lietuvos krašte ir visoje Lietuvoje rengusi Religinio ugdymo programos magistrantus.

2001 m. rugsėjo 1 d. Klaipėdos universiteto Pedagogikos fakulteto Katechetikos katedrai, grįžęs iš studijų Romoje, pradėjo vadovauti dabartinis jos vedėjas mons. prof. dr. Arvydas Ramonas. Jis tęsė jau pradėtus darbus, kartu ieškojo naujų akademinio darbo formų, toliau tobulindamas tiek katedros, tiek vykdomų studijų programas. Studijų programos, atsižvelgus į Telšių vyskupijos poreikius, ugdymo tendencijas ir ištyrus studentų norus, atnaujintos iš esmės. Tobulinant programas keltas labai svarbus uždavinys – parengti tikybos mokytojus, kurie gebėtų veiksmingai ugdyti dvasingumą, kurti ir kartu mokyti savo ugdytinius gyventi nuolatinių pokyčių pasaulyje. Kita vertus, tikybos mokytojų rengimo institucijos, kurdamos tikybos mokytojų rengimo programas, turi atsižvelgti ne tik į visuomenės poreikius ir darbo rinkos kaitos tendencijas, bet ir į Bažnyčios nuostatas bei reikalavimus. Taip vietoj veikusios Vaikystės pedagogikos ir tikybos programos sukurta nauja Katechetikos studijų programa, kuri patobulinta ir 2010 m. tapo Religijos pedagogikos ir psichologijos programa, suteikianti absolventams galimybę įgyti vadinamąją „dvigubą specialybę“. Baigus Religijos pedagogikos ir psichologijos pagrindines bakalauro studijas su antra gretutine specializacija, suteikiamas religijos mokslų bakalauro laipsnis ir profesinė mokytojo kvalifikacija, kuri suteikia teisę dirbti ne tik tikybos mokytoju, bet ir pagal antrą pedagoginės psichologijos specializaciją pradžios ir bendrojo

lavinimo vidurinėse mokyklose, gimnazijose, kolegijose bei aukštesniosiose mokyklose, studijuoti humanitarinių ir socialinių mokslų srities magistrantūroje. Taip pat dirbti Vyskupijos katechetikos, jaunimo ir šeimos centruose. Įgiję psichologijos specializaciją, asmenys gali dirbti psichologijos mokytoju bendrojo lavinimo ir profesinėse mokyklose, mokymo centruose, papildomo ugdymo įstaigose.

Ši studijų programa numato, kad asmuo, įgijęs religijos studijų bakalauro laipsnį su katalikų tikybos mokytojo profesine kvalifikacija, turi:

- gebėti kompetentingai liudyti ir perteikti tikėjimą (doktriną, moralę, papročius) sekuliarizuotos ir vartotojiškos visuomenės terpėje, kryptingai sieti asmeninį krikščionišką gyvenimą su studijomis ir profesine veikla, atitikti Vatikano II susirinkimo Bažnyčios mintį ir dvasią, veiksmingai remtis Biblija, filosofijos, teologijos ir religijos mokslais;
- žinoti Šventojo Rašto, filosofijos, teologijos ir religijos mokslų, mokyklinio amžiaus vaikų psichologijos pagrindus, būti susipažinęs su pagrindinėmis ugdymo filosofijos teorijomis ir metodais;
- sugebėti atsakingai dirbti, savarankiškai, greitai organizuoti savo darbą, veiksmingai bendrauti su kolegomis ir mokiniais.

Norintiesiems įgyti religijos mokslų bakalauro laipsnį su katalikų tikybos mokytojo kvalifikacija reikia turėti vidurinį išsilavinimą ir gyventi puoselėjant krikščioniškąsias vertybes. Neformaliuoju ar savaiminiu būdu išugdyti gebėjimai norint mokytis tikybos nepripažįstami. Asmuo, įgijęs pedagogikos bakalauro laipsnį ir mokytojo kvalifikaciją, taip pat turi:

- gebėti perteikti psichologijos žinias įvairaus amžiaus žmonėms, mokėti vesti pamokas ir vertinti mokinių darbus, lavinti jų kūrybinius gebėjimus, gebėti įžvelgti žmogaus elgesio problemas;
- būti susipažinęs su raidos, socialine, pedagogine, asmenybės psichologija, psichologijos tyrimo ir vertinimo metodais, psichologinio konsultavimo principais, psichologinėmis problemomis, žinoti jų sprendimo būdus;
- mokėti organizuoti savo darbą, logiškai, analitiškai ir kritiškai mąstyti, lengvai bendrauti, lanksčiai ir kūrybiškai vertinti įvairius egzistencinius bei profesinius reiškinius.

2010 m. įregistruota nauja magistrantūros programa Dvasinis konsultavimas. Baigus Dvasinio konsultavimo magistrantūros studijas suteikiamas religijos mokslų magistro laipsnis. Šie specialistai gali profesionaliai dirbti ligoninėse (su ligoniais, išgyvenančiais nepagydomų ligų dramatiškumą, mirties akistatą ir pan.), senelių namuose, psichologinės pagalbos centruose, „Caritas“ organizacijose, Maltos ordino pagalbos tarnybose, arkivyskupijų ir vyskupijų šeimų centruose (su situoktiniais, kurie išgyvena krizę), bendrojo lavinimo mokyklose (su smurtą ir šeimų dramas išgyvenančiais vaikais),

jaunimo organizacijose, priklausomybės ligų gydymo įstaigose, užsiimti akademinė sielovada. Taigi dirbti visur, kur žmogui reikia dvasinės / psichologinės pagalbos. Taip pat galima tęsti mokslus doktorantūroje.

Studijuojantiems pagal šią studijų programą absolventams keliami šie reikalavimai:

- Gebėti pagal bibliinius modelius ir psichologiniu-religiniu požiūriu įvertinti dvasines žmogaus išgyvenamas ligos, mirties, skrybų, vertybių sumaištis, priklausomybių ir kt. krizes, padėti jas įveikti.
- Gebėti savarankiškai domėtis žmogaus egzistencine problematika mokslo ir tikėjimo dialogo kontekste.
- Gebėti kūrybiškai plėtoti tikėjimo ir pasaulietiskumo dialogą, palaikant tikėjimo terpės savitumą ir pagarbią nuostatą jos atžvilgiu.
- Gebėti savo gyvenimą ir profesinę veiklą grįsti tikėjimu, mokslu ir krikščioniškais vertybėmis, būti pasirengus kritiškai vertinti ir taikyti teorines bei praktines naujoves.
- Gebėti įvertinti normalią ir anomalią asmens raidą, ją lemiančius veiksnius, numatyti korekcijos ir kompensavimo galimybes, asmenybės tobulėjimo perspektyvas.
- Gebėti remtis teologijos ir psichologijos žiniomis, teikiant pagalbą krizę išgyvenantiems asmenims; sisteminti ir tobulinti savo praktinius dvasinio konsultavimo įgūdžius.
- Mokėti savarankiškai atlikti mokslinį tyrimą (suformuluoti problemą ir ją pagrįsti, pasirinkti tinkamus tyrimo metodus, atlikti tyrimą, analizuoti ir interpretuoti gautus rezultatus, nustatyti jų patikimumą, formuluoti išvadas).
- Gebėti parengti individualaus ir grupinio konsultavimo programą, kurti prevencijos ir korekcijos programas, išlaikant tikėjimo ir mokslo dialogą.
- Gebėti teikti dvasinę ir religinio turinio pagalbą klientams, jų artimiesiems ir kolegoms.
- Gebėti dirbti komandoje, kuri teikia kompleksinę pagalbą krizių atveju; teikiant pagalbą pasitelkti savanorius, specialistus ekspertus, religines bendruomenes.
- Gebėti taikyti asmens pažinimo metodus (stebėjimo, pokalbio, interviu, anketavimo).

Taigi šiandien jaunimas dažnai yra labai susirūpinęs dėl savo ateities. Jį veikia nuolat kintančio pasaulio, kuriam būdinga informacijos gausa, ekonominė ir technologinė pažanga, įtaka. Jaunoji karta ne visada pajėgia kritiškai įvertinti, kas gausiuose informacijos srautuose teisinga, o kas ne, nes jai trūksta tvirtų dorovinių / vertybinių nuostatų, kurios padėtų priimti teisingus sprendimus sudėtingame ir sparčiai kintančiame šiandieniniame

pasaulyje. Tikybos mokytojas yra neatskiriama šiandieninės mokyklos dalis. Taigi sparti, kartais savo turiniu net agresyvi socialinė kaita kelia naujus tikybos mokytojų rengimo ir jų profesinio tobulėjimo reikalavimus. Į šiuos iššūkius stengiamasi atsižvelgti ir vykdant Katechetikos katedros studijų programas.

Katedros vykdomas programas visada teigiamai vertino ne tik LR Studijų kokybės vertinimo centras, bet ir tarptautiniai ekspertai – Vatikano valstybės katalikiškojo auklėjimo ir studijų kongregacija. 2004 m. Kongregacijos ekspertai programas ir katedros dėstytojų kompetencijas bei kvalifikaciją įvertino teigiamai be jokių apribojimų.

Negalima nepaminėti ir studentų skaičiaus pokyčių. Tikslios statistikos, kiek konkrečiai absolventų yra baigę studijas, neturime, tačiau preliminariais / neoficialiais duomenimis per visą katedros gyvavimo laiką jos absolventų turėtų būti daugiau kaip 300. Pavyzdžiui, oficialioje 2005 m. katedros ataskaitoje Telšių kurijai, kuri turėjo pateikti duomenis Lietuvos vyskupų *Ad limina* vizitui pas popiežių, pateikta, kad dieniniame skyriuje studijavo 95 asmenys, neakivaizdiniame – 86, magistrantūroje – 22, sutrumpintose studijose – 18. Taigi per visus kursus – 221 asmuo.

1.2. Mokslo tiriamasis darbas – katedros akademinės veiklos garantija

Šiuolaikinė moderni universitetinė katedra neįsivaizduojama be nuolatinio mokslo tiriamojo darbo. Katedra yra gyvybinga, kompetentinga ir profesionali, jei jos nariai vykdo mokslo tiriamąją veiklą, t. y. dalyvauja įvairiuose moksliniuose projektuose, publikuoja mokslinius straipsnius ir leidinius, vadovauja studentų moksliniams darbams, rengia ir patys dalyvauja konferencijose, seminaruose. Taip pat būtina nuolat atnaujinti dėstomų dalykų sandus (modulius), rūpintis, kad būtų teigiamai atestuoti universiteto dėstytojų kvalifikacinės komisijos, siekti aukštesnių užimamų pareigų.

Kaip minėta, katedroje dirba aukštos profesinės kvalifikacijos dėstytojai ir mokslininkai. 2001–2005 m. iš studijų Romoje grįžo 4 teologijos daktarai (Katedros vedėjas mons. prof. dr. Arvydas Ramonas, kun. doc. dr. Vladas Gedgaudas, kun. dr. Algis Genutis, kun. dr. Darius Trijonis), Kauno VDU Teologijos fakultete teologijos daktaro disertaciją apsigynė Remigijus Oželis ir atvyko dirbti į Klaipėdą, į Katechetikos katedrą. Be jų katedroje dirba dr. Vaineta Juškienė, lic. Rolandas Karpavičius, lic. Saulius Damašius. Anksčiau katedroje yra dirbę doc. dr. E. Federavičienė, dr. Algis Baniulis SJ, dr. P. Smilgys, dr. A. Savickis (Australija), dr. R. Vėlavičius, mag. A. Bladžius, a. a. prof. P. Puzaras, a. a. lic. R. Reivytiš. Talkino ir tebetalkina kitų katedrų dėstytojai. Katedros vedėjas mons. prof. dr. Arvydas Ramonas 2008 m. Kauno Vytauto Didžiojo universitete sėkmingai atliko teologijos mokslų habilitacijos procedūrą tema *Mokslo ir tikėjimo santykis dogminės teologijos*

perspektyvoje ir tais pačiais metais KU Katechetikos katedroje išrinktas profesoriumi eiti pirmaciles katedros dėstytojo pareigas. Dėstytoja Vaineta Juškienė 2009 m. įgijo socialinių mokslų (edukologija) daktaro laipsnį.

Katedros vedėjas mons. prof. dr. Arvydas Ramonas studijavo įvairiuose Romos universitetuose, daktaro disertaciją apgynė Popiežiškajame Laterano universitete. Jis yra Popiežiškosios teologijos akademijos (Vatikanas) narys korespondentas, tris kadencijas – nacionalinis delegatas universitetinei sielovadai prie Europos Vyskupų Konferencijos (CCEE), LKMA Klaipėdos skyriaus pirmininkas, KU kapelionas. Mokslininkas specializuojasi dogminės teologijos srityje, studijų programoje dėsto: „Dogminę teologiją I“; „Dogminę teologiją II“; „Stačiatikių teologiją“, „Religijos fenomenologiją“, „Teologiją ir psichologiją“, „Ligonių sakramentą“, „Konsultavimo procesą“, „Konsultavimo praktiką“, „Bibliją ir literatūrą“. Yra parašęs dvi monografijas: „L'attesa del Regno. Escatologia ed apocalittica in Sergej Bulgakov“ („Karalystės laukimas. Eschatologija ir apokaliptika Sergejaus Bulgakovo darbuose“, 2001) ir „Doktrina apie Dievą Trejybę“ (2008), studijų knygas: „Doktrina apie Malonę“ (2006), „Sakramentų teologija“ (2007), publikavęs apie 30 mokslinių straipsnių Lietuvoje ir Italijoje.

Kun. doc. dr. Vladas Gedgaudas baigė fundamentinės teologijos studijas Popiežiškajame Grigaliaus universitete, dėsto: „Fundamentinę teologiją“, „Religijų istoriją“, „Ekumeninę teologiją“, „Krikščioniškąją antropologiją“. Yra publikavęs keletą mokslinių straipsnių Lietuvoje, bendradarbiauja su Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutu, yra įvairių tarptautinių simpoziumų Romoje dalyvis.

Kun. dr. lekt. Darius Trijonis baigė moralinės teologijos studijas Popiežiškojoje Alfonsianumo akademijoje, dėsto: „Moralinę teologiją I“, „Moralinę teologiją II“, „Krikščioniškosios kultūros istoriją“, „Maldą ir meditaciją dvasiniame konsultavime“.

Kan. bažn. t. dr. lekt. Algis Genutis bažnytinės teisės studijas baigė Popiežiškajame Laterano universitete, bakalauiams dėsto: „Bažnytinės teisės pagrindus“, „Bažnyčios socialinį mokymą“. Yra paskelbęs keletą straipsnių bažnytinės teisės klausimais.

Kun. teol. lic. lekt. Saulius Damašius specializavosi pastoracinės teologijos srityje Popiežiškajame Laterano universitete, dėsto „Liturgiką ir pastoracinę teologiją“.

Teol. dr. doc. Remigijus Oželis baigė Kauno Vytauto Didžiojo universiteto teologijos doktorantūrą, dėsto: „Teologijos įvadą“, „Šv. Rašto įvadą“, „NT egzegezė“, „Bioetiką“, „Kaltę ir atleidimą Biblijoje“, „Gyvybės ir mirties etiką“. Tai labai produktyvus mokslininkas. Yra parašęs studijų knygas „Vaikų sakramentinė katechezė“ (2007), „Sutvirtinamųjų katechezė: „Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia“ (Apd 1, 8)“ (2010), parengęs

nemažai mokslinių ir mokslo populiarinimo straipsnių, dalyvavęs įvairiuose seminaruose ir konferencijose.

Edukologijos daktarė lekt. Vaineta Juškienė pagrindines bakalauro studijas baigė Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Teologijos fakultete, magistrantūros ir doktorantūros studijas tęsė Klaipėdos universitete, dėsto: „Bažnyčios istoriją“, „Naująjį religingumą“, „ST egzėgezę“, „Katechetinę pedagoginę praktiką“, „Religinio ugdymo metodiką“, „Religijos edukologiją“, „Asmens religinę raidą“, „Mirties fenomeną religijose“. Yra parengusi ir publikavusi nemažai mokslinių straipsnių.

2010 m. į katedrą atėjo naujas darbuotojas – kun. teol. lic. Rolandas Karpavičius, tobulinęs Popiežiškajame Grigaliaus universitete, dėsto „Dvasingumo teologijos“ dalyką.

Visi dėstytojai turi Telšių vyskupo kanoninius siuntimus (leidimus, lot. *missio canonica*) dėstyti teologinius ir religinius mokslų dalykus Katechetikos katedroje. Sprendžiant dėstytojų komplektavimo klausimus atsižvelgiama ir į tai, kad Katechetikos katedros specifika numato atitinkamą krikščionišką – katalikišką profilį, tai tam tikrų įsitikinimų ir konkrečios kvalifikacijos specialistai, turintys teologijos ir religijos mokslų išsilavinimą. Parenkant pedagoginį personalą paisoma ir šių kriterijų: mokslinių tyrimų kryptis ir tyrimų rezultatyvumas bei reikšmingumas; mokslinių publikacijų ryšys su dėstomais dalykais ir jų turiniu; mokslinis ir metodinis iniciatyvumas akademinėje veikloje.

Katedros dėstytojai palaiko ryšius su Popiežiškojo Laterano universiteto Teologijos fakultetu (Italija), Šventojo Kryžiaus universitetu (Italija), Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Teologijos fakultetu, Telšių kunigų seminarija, Telšių vyskupijos Katechetikos centru, Lietuvių katalikų mokslo akademija, Klaipėdos miesto ir apskrities švietimo skyriais, Klaipėdos P. Mašioti katalikiškąja vidurine mokykla.

Katechetikos katedra šiuo metu vykdo mokslinius tyrimus temomis: „Krikščioniškojo ugdymo optimizavimas ir sielovadinė pagalba žmogui integracijos į visuomenę procese“ ir „Krikščioniškųjų vertybių ugdymas šiuolaikinėje visuomenėje“. Tyrimų tikslas – atskleidus krikščioniškojo religinio ugdymo reikšmę per istorinę patirtį, pateikti šiandieninę krikščioniškąją vertybių ugdymo metodologiją, kuri padėtų integruoti žmogų į XXI a. visuomenę. Siekiant šio tikslo numatoma spręsti tokius uždavinius: 1) ištirti krikščionio situaciją postmodernioje visuomenėje; 2) atskleisti krikščioniškąją visuomenę integruojančių vertybių, kurių istorija siekia 2000 metų, ugdymo tęstinumo galimybes XXI amžiuje; 3) nustatyti postmodernių asmenų ir bendruomenių religinio ugdymo poreikius, krikščioniškųjų vertybių ugdymo perspektyvas; 4) pateikti krikščioniškųjų vertybių ugdymo šiuolaikinėje visuomenėje metodologiją. Numatomi rezultatai: 1) pagrįsta krikščioniškųjų vertybių ugdymo reikšmė šiuolaikiniam žmogui ir

postmoderniai visuomenei; 2) paskleisti krikščioniškojo ugdymo XXI a. postmodernūs aspektai.

Analogiškų darbų iširtumas Lietuvoje (ir pasaulyje) nėra pakankamas. Ypač nauja Lietuvoje, taip pat ir Europoje yra universitetinės sielovados sritis. Dabartinė Europa yra postideologinė, tad iš naujo bandoma ieškoti atsakymų į amžinuosius transcendentinius klausimus apie Dievą, pasaulį ir žmogų, amžinąsias vertybes, gyvenimo prasmę. Universitetinė pastoracija, plačiau kalbant, kultūros pastoracija leidžia įžvelgti, kad visų mūsų bendras pašaukimas naujojoje Europos Sąjungoje yra ne tautinis, politinis ar ekonominis, o visų pirma kultūrinis. Puoselėjant kultūrą krikščioniškųjų vertybių pagrindu prisidėtų ir žemiau išvardytos numatytos atlikti studijos: krikščioniškasis ugdymas mokyklose (R. Oželis, V. Juškienė), ekumeninės studijos (A. Ramonas), eschatologijos temos (A. Ramonas), tikėjimo ir mokslo dialogas (A. Ramonas, D. Trijonis), krikščioniškosios sociologijos aktualizavimas (V. Juškienė, R. Oželis), krikščioniškųjų vertybių sklaida jaunimo kultūroje (V. Juškienė, R. Oželis, D. Trijonis, R. Karpavičius).

Verta paminėti, kad katedros materialinė bazė yra puiki. Suremontuotos patalpos, atidaryta nauja moderni Jono Pauliaus II vardo auditorija, prie katedros įsteigtas metodinis kabinetas su 3000 egzempliorių knygų fondu. Katedra yra įsigijusi prestižinių biblinės teologijos leidinių: „The Anhor Bible dictionary“, „Theological Dictionary of The Hew Testament“ (visi tomai), kurie yra vieninteliai šiuo metu turimi Lietuvoje. Yra aprūpinta naujausia kompiuterine technika. Prie katedros veikia LKMA Klaipėdos skyrius.

1.3. Sielovada KU: besikuriančio universiteto tikrovė

Akademinė sielovada universitete rūpintasi nuo pat katedros įkūrimo pradžios. Taigi visada čia dirbo dėstytojai pasauliečiai ir kunigai, siekiantys studentams diegti krikščionybės ir humanizmo idealus. Nors dėstytojai 1995 m. dar neturėjo pakankamai patirties vykdyti Katalikų tikybos mokytojų studijų programą, sielovadinis ugdymas buvo svarbus akademinėi bendruomenei. Vienoje mažoje fakulteto auditorijoje buvo įrengta kopolytelė, kurioje švenčių proga tuometinis KU kapelionas kun. A. Baniulis SJ aukodavo šventąsias Mišias. Studentai, Katechetikos katedros dėstytojų palaikomi, susibūrė į maldos grupę, kurioje gilindavosi į Šventojo Rašto tiesas, dalindavosi tikėjimo patirtimi, stiprindami, drąsindami vieni kitus. Siekiant, kad evangelinė žinia pasiektų ir kitų studijų programų studentus bei dėstytojus, Katechetikos katedros iniciatyva rengiami adventiniai ir gavėnios laikotarpio susikaupimo vakarai. Džiugus religinio gyvenimo patyrimas, išgyvenamas su kitais bendruomenės nariais, padeda patirti stiprų vienybės jausmą. „Taip auklėjimas gali būti laikomas tikru apaštalavimu. Tai

gyvenimo perdavimas, kuris ne tik sukuria glaudų santykį tarp auklėtojo ir auklėtinio, bet ir leidžia jiems abiem dalyvauti tiesoje ir meilėje, o tai yra galutinis tikslas, į kurį Dievas Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia kviečia kiekvieną žmogų“ (Jonas Paulius II, 1994, p. 50).

2007 m. liepos 17 d. Telšių vyskupas Jonas Boruta SJ, atsiliepdamas į KU Senato nutarimą įtraukti kapeliono instituciją į KU statutą, kapelionu paskyrė mons. prof. dr. Arvydą Ramoną. Taip Katechetikos katedra ir šiandien vilties ir meilės Evangeliją skleidžia visai akademinėi bendruomenei. Rengiamos tarptautinės konferencijos studentams ir dėstytojams, Advento ir gavėnios apmąstymai, bendradarbiaujama su studentų sąjunga, organizuojami įvairūs renginiai ir piligriminės kelionės.

Straipsnio autorius, kaip KU kapelionas, yra įsitikinęs, kad šiuolaikine universitetine sielovada Klaipėdos universiteto akademinėje bendruomenėje turėtų būti siekiama:

- ugdyti gebėjimą puoselėti dialogą ir priimti kitokius;
- puoselėti krikščioniškosios kultūros ir visuomenės viziją;
- perteikti pagrįsto pažinimo ir tikėjimo pradmenis;
- didinti krikščionišką pedagoginį jautrumą tobulinant kompetencijas;
- tarpdalykinio lankstumo;
- geriau pažinti universitetinę aplinką ir ją gerbti;
- puoselėti kultūrinį ir akademinį tikėjimo bei proto dialogą.

Sielovada taip pat turėtų apimti mokymosi prieinamumą bei mokymosi kokybės gerinimą ne tik studijuojantiems, bet ir studijas baigusiems asmenims, keliant jų kultūrinį, akademinį, profesinį lygį. Universitetinė sielovada įvairiais savo komponentais yra ypatinga Bažnyčios veikla universiteto aplinkoje. Ji struktūriškai reiškiasi:

- asmenų sielovada (studentų, dėstytojų, techninio ir administracinio personalo);
- kultūriniu universiteto gyvenimo skatinimu (kultūros evangelizacija);
- krikščioniškosios žinios supratimo ir pasaulėžiūros tobulinimo skatinimu įvairiose pažinimo srityse.

Universitetinė sielovada taip pat prisideda prie žinių, kurioms gresia fragmentiškumas, siejimo su mokslu ir kultūra; ši tikėjimo perspektyva kreipia mus į vieną svarbiausių kultūros uždavinių – žinių integravimą kaip sintezę, kur mokslinis pažinimas su savo ypatingais rezultatais gali rasti atskaitos sistemą integralioje žmogaus ir visatos vizijoje. Štai kodėl teologijos, filosofijos, moralės (etikos), gamtos ir humanitarinių mokslų dalykų dialogas darosi vis svarbesnis.

Universitetinė sielovada pažymėta savitu buvimo universitete ženklu, ji turi:

- puoselėti kultūrinį dialogą: pagarbų susitikimą, kuris apima atvirumą ir procesą ieškant tiesos;
- užtikrinti kultūrinį ištyrimą: istorinės ir kultūrinės tikrovės įvertinimą, išgryninimą, praturtinimą;
- vykdyti kultūrinę plėtrą: kūrybingą, kultūras puoselėjantį dinamiškumą, skleidžiant evangelinio atnaujinimo galią.

Tokie teoriniai kapeliono veiklos pamatiniai dalykai. O praktika apima šiuos įvykius:

1. Per metus tenka išklaudyti vidutiniškai apie 100 studentų įvairiais klausimais, kurie susiję ne tik su dvasiniu jų gyvenimu, bet ir su psichologiniais (emociniais) dalykais. Kaip pavyzdį galima paminėti buvusio Oksfordo universiteto katalikų kapeliono kun. Jeremy Fairehead pastabą, kad per metus jam tenka išklaudyti beveik 200 asmenų.

2. Sudėtingesniais atvejais (pvz., kai studentas neišlaiko egzaminų arba kai dėl tėvų girtuoklystės nenori grįžti namo savaitgaliais) tenka konsultuotis su KU Psichologinės pagalbos centru, kuris veikia Pedagogikos fakultete, darbuotojais.

3. Per metus pasitarti dvasiniais klausimais ateina apie 12–20 dėstytojų. Daugelis jų užsako gedulines šventąsias Mišias už savo giminės artimuosius.

4. 2006–2008 m. teko dėstyti pasirenkamą dalyką, skirtą visų fakultetų studentams, – Dvasingumo teologiją. Toks kursas, mūsų manymu, yra viena veiksmingiausių priemonių plėtoti sielovadą, nes galima gvildinti įvairius klausimus, kurie susiję su žmogiškąja mūsų egzistencija, dvasinių vertybių suvokimu. Tai padeda užmegzti ryšį su studentais.

5. Kiekvieniūs akademinis mokslo metus iškilmingai pradėdame šventosiomis Mišiomis universitetinėje Kristaus Karalius bažnyčioje, užbaigiame iškilmingai bažnyčioje (2004–2008 m. Marijos Taikos Karalienės bažnyčioje, nuo 2009 m. – Šv. Juozapo Darbininko bažnyčioje) teikdami diplomus. Kapelionas renginyje visada sako kalbą.

6. Kiekvieną sekmadienio vakarą universitetinėje bažnyčioje kapelionas aukoja šv. Mišias, skirtas akademinėi visuomenei, į kurias susirenka ne tik KU, bet ir kolegijų studentai, dėstytojai. Dalyvavimas būna įvairus: lankytojų pagausėja Advento ir gavėnios laikotarpiu, sumažėja prieš vasarą ir mokslių metų pradžioje.

7. Advento ir gavėnios metu pravedamos susikaupimo popietės visiems norintiesiems, į kurias dažniausiai susirenka Katechetikos studijų programos studentai ir vienas kitas studentas iš kitų fakultetų. Prieš Kūčias Rektorato darbuotojams rengiama kalėdaičių pasidalinimo popietė.

8. Katechetikos katedra mokslo metų pabaigoje visiems Katechetikos katedros studentams (nuo 2007 m.) rengia piligriminę-kultūrinę kelionę autobusu po vyskupiją.

9. Katedra ir Lietuvos katalikų mokslo akademija, kurios pirmininku šiuo metu yra universiteto kapelionas, rengia mokslines konferencijas. Ši sielovados rūšis labiau skirta dėstytojams.

10. Kas metai katedra išleidžia krikščionišką KU tarptautinėse duomenų bazėse referuojamo žurnalo „Tiltai“ priedą. Iki šiol išleisti 8 leidiniai.

11. Kasmet rengiame ekumenines pamaldas su liuteronų Evangeliškosios teologijos katedros dėstytojais ir studentais, kuriose visada dalyvauja liuteronų ir katalikų vyskupai.

12. Kasmet vis kitame Lietuvos universitete rengiame metinį visų Lietuvos universitetų kapelionų susitikimą, kuriame dalyvauja ir keli studentai bei dėstytojai iš KU.

13. Kasmet trims dėstytojams iš universiteto rengiame kelionę į Romą, į specialias universitetinės sielovados Europoje rengiamas konferencijas. Gausiausia KU delegacija – 12 asmenų grupė Romoje dalyvavo 2003 m. liepos 12–20 dienomis vykusiame tarptautiniame Europos simpoziume „Universitetas ir Bažnyčia Europoje“.

14. Studentų iniciatyva kartą per semestrą rengiami vadinamojo „alternatyviojo krikščioniškojo kino“ peržiūros vakarai Jono Pauliaus II auditorijoje.

15. Kapelionas iškilmingai pašventina visą universitetui svarbų įsigytą turtą (laivus, burlaivius), patalpas (laboratorijas, auditorijas, kabinetus, atminimo lentas).

16. Lapkričio 1-ąją susikaupimo valanda paminime universitete dirbusius ir jau į amžinybę išėjusius dėstytojus.

2. Nauja universitetinės sielovados sritis – studentų migracija

Mobilumas yra šiuolaikinio žmogaus kredo. Mobilumas yra technikos ir mokslo amžiaus priežastis ir pasekmė, tai vienas „esminių ir staigių pokyčių, kurie laipsniškai plinta po visą pasaulį“ (Gaudium et Spes, nr. 4). Šį sudėtingą reiškinį dar paspartina globalizacija, tad šiame kontekste turime pabrėžti, kad svarbiausia yra ne mobilumo kryptys ar tempai, bet žmoguje vykstančių pokyčių prigimtis. Katalikų Bažnyčia į šią problemą sureagavo įsteigdama Vyskupų tarybą, kuri rūpinsis įvairiais sektoriais, susijusiais su emigracija; kitaip tariant, tai būtų imigrantai, pabėgėliai, klajokliai, turistai, užsienyje studijuojantys studentai (universitetinė sielovada), keliaujantieji oru (oro uostų sielovada), jūra (*Stella Maris* sielovada) ar sausuma – magistralėmis, geležinkeliu (stočių sielovada).

Nemažą dalį migracinio srauto iš pietinių valstybių į šiaurės šalis sudaro užsienyje studijuojantys studentai. Daugelio jų pagrindinis tikslas – ne įgyti techninių ar akademinį žinių, bet užsitikrinti geresnę ateitį. Ši migracija dažnai nulemta apverktinų gyvenimo sąlygų neturtingose šalyse ir dar

sustiprinama turtingų šalių „kerų“ ir „utopijų“, kuriomis šios tikisi pritraukti gabiausius studentus iš užsienio, kad savo aukštojo mokslo centruose užsitikrintų technologinę ir mokslinę pažangą. Talentų medžioklė sukelia tai, kas dažnai vadinama „protų nutekėjimu“, kuris sukelia vadinamąją intelektualų diasporą. „Protų nutekėjimas“ yra viena didžiulės neteisybės – nuolat didėjančios prarajos tarp šiaurės ir pietų valstybių – priežasčių. Šiuo metu Europoje yra ypač daug studentų, kurie universitetuose baigė pirmą ir antrą studijų pakopas, dažnai tokie studentai keliauja su savo šeimomis arba jų šeimos pasilieka namuose, kur joms tenka patirti visas tokių išsiskyrimų nulemtas pasekmes. Dažniausiai tai studentai iš Afrikos, Azijos ir Lotynų Amerikos. Jie Europoje patiria kultūrinį šoką, priešišumą atvykėliams, administracinių sunkumų siekiant gauti leidimą apsistoti šalyje, taip pat kyla problemų mokantis naujos kalbos, norint grįžti namo ar ieškantis darbo ir daugelyje kitų situacijų. Visi minėti veiksniai sukelia psichologinę įtampą, kuri gali lemti savosios vertės praradimo jausmą. Dažnai tenka susidurti ir su nelegalumo problema.

Kaip Bažnyčia turėtų reaguoti į tokį mobilumą, kaip turėtų evangelizuoti ir užsiimti sielovada:

- Būtina suprasti ir priimti emigruojančius asmenis. Šiame pasaulyje dažnai iš vienos pusės tyko smurto ir terorizmo pavojus, o iš kitos – negailestinga konkurencija ir ekonominiai sunkumai, todėl savo žodžiais ir veiksmais Bažnyčia ragina suprasti, kad galimas ir trečias kelias – taikos, atleidimo, susitaikymo, kurį Bažnyčia ir siūlo.
- Bažnyčia turi daryti įtaką įvairioms institucijoms, kad šios suteiktų mūsų Europai žmogišką, kultūringą ir civilizuotą veidą. Dažnai Europa įsivaizduojama kaip abstrakti sąvoka – tai šalta ir besielė organizacija, kuri visų pirma susijusi su ekonomine gerove. Todėl ypač svarbu, kad būtų puoselėjamos europietiškos krikščioniškojo humanizmo vertybės, kurias iškelia humaniškoji Evangelija. Šiuo požiūriu universitetai turi būti, kaip visada ir buvo, varomoji jėga išpažįstant tikrąsias Europos vertybes.
- Kitas svarbus dalykas – iš kitų šalių atvykę studentai turi suvokti savo atsakomybę gimtajai šaliai. Jų rankose yra gimtosios šalies pažangos procesai, todėl turėtų nevengti tokios atsakomybės prisiimti. Kitaip tariant, negalima savo tėvynės „apiplėšti“, atimti iš jos medicinos, inžinerijos, agrokultūros, socialinių mokslų ar kitų sričių igūdžių ir žinių, kurių jie įgijo mokydamiesi užsienyje.
- Patiriamas vienišumas išvykus iš gimtinės, jų, kaip krikščionių ir asmenų, vaidmuo grįžus į gimtąją šalį baigus studijas, ir pažeidžiamumas yra trys pagrindiniai elementai, kurie nulemia specifinius pastoracinės veiklos, vykdomos jiems paremti, ypatumus. Be abejo, jie labiau nei kiti studentai yra pažeidžiami jiems keliamų

papildomų reikalavimų ir spaudimų, labiau linę pasiduoti įvairioms ideologinėms įtakoms. Todėl universitetinės sielovados forma, kuri apims šiuos klausimus, galės tinkamai tenkinti dvasinius šių jaunų žmonių, kurių užsieniečio statuso nereikėtų ignoruoti, poreikius.

- Bažnyčia turi skatinti tarptautinį studentų pakantumą, kuriant šeimynišką atmosferą jų gyvenamosiose vietose. Ten jie turėtų atrasti tikrų draugų (ne tik savo tautybės) ir dalyvauti priimant sprendimus savo rezidencijoje. Taip būtų išvengta atsiskyrimo, diskriminacijos, sudarytos sąlygos tikrai ir teisingai integracijai.
- Bažnyčia skatina kurti projektus, kurie sudomintų studijuojančiuosius užsienyje. Tokie projektai vykdomi, pavyzdžiui, Italijoje: prie Romos diecezijos veikia Tarptautinė politikos ir visuomenės vystymosi mokykla arba garsioji tarptautinė organizacija „Europos Bažnyčių Tarnyba užsienio studentams“ (*Service of European Churches for International Students – SECIS*).
- Bažnyčia skatina keisti Europos bendradarbiavimo įstatymus, kad studentai iš užsienio būtų pripažinti kaip strategiškai svarbūs asmenys, spartinantys jų gimtosios šalies pažangą, tai būtų svarbu ir jų asmeniniam požiūriui į mokslą, tikėjimą, įvairaus bendradarbiavimo perspektyvas.
- Investavimas į užsienio studentų išsilavinimą yra bendradarbiavimo su neturtingomis šalimis forma, kuriai reikia skirti ypatingą dėmesį pabrėžiant studentų atsakingumą įsipareigoti grįžti į tėvynę, nes jiems parama buvo suteikta ne tik tam, kad galėtų įsigyti specialybę, bet ir siekiant padėti vystytis šalims, iš kurių šie atvyko.

Esame įsitikinę, kad netolimoje ateityje vadinamasis „universiteto reitingas“ bus gerokai aukštesnis, jei pavyks pritraukti studentų iš užsienio, kartu išsiųsti savus studentus į kitus Europos universitetus. Kitaip tariant, universiteto įvairių studijų procesas bus laikomas perspektyviu, jeigu bus aktyviai įgyvendinamos studentų ir dėstytojų mainų programos: *Erasmus mundi*, *Socrates*, *Leonardo da Vinci* ir kitos. Europoje jau seniai veikia bendra kreditų perkėlimo sistema ECTS, kuri 2011 m. įsigalios ir Lietuvoje.

Mūsų katedros studentai kol kas neaktyviai dalyvauja mainų programose. Iki šiol vieną semestrą kitose šalyse (Švedijoje, Suomijoje) studijavo tik kokie 6 asmenys. Religijos pedagogiką ir psichologiją studijavo tik vienas užsienietis – sesuo vienuolė iš Kolumbijos. Straipsnio autoriui, kaip kapelionui, religiniais ir buitinais klausimais teko konsultuoti 6 studentus iš Italijos, kurie atvyko studijuoti į Humanitarinių mokslų fakultetą. Taigi ši sritis Lietuvoje, kartu ir Klaipėdos universitete, yra visiškai nauja, tačiau tokia realybei būtina rengtis.

Išvados

Religinis ugdymas buvo aktualus nuo pat universitetų atsiradimo pradžios. Visuose viduramžių universitetuose pagrindinis mokslas buvo teologija, garsiausi dėstytojai – teologijos profesoriai. Visi garsieji Europos universitetai (Bolonijos, Paryžiaus, Oksfordo) buvo kuriami ir veikė krikščioniškosios moralės pagrindu. Sielovada viduramžių akademiniėje visuomenėje nebuvo svetima, nes Europos universitetų atsiradimo procese dalyvavo vienuoliai, dvasininkai, popiežiai, kuriems rūpėjo ir mokslas, ir dvasinis ugdymas. Bažnyčios bendradarbiavimas su universitetine visuomene padėjo tvirtus sielovados pagrindus visai akademiniai bendruomenei. Bažnyčia siekia padėti šiandienos jaunimui į rytojų žvelgti su viltimi, praktiškai pritaikant evangelines tiesas: „Prašykite, ir jums bus duota, ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta. Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma“ (Mt 6, 7).

Taigi, apibendrinant išsakytas mintis, galima teigti:

1. Klaipėdos universiteto Katechetikos katedra tampa „vartais“ ir į akademinę bendruomenę, pro kuriuos ją pasiektų amžinosios vertybės, kuriomis rėmėsi ir pirmieji Europos universitetai. Glaudus Bažnyčios ir universitetų bendradarbiavimas padeda jaunam mąstančiam žmogui ieškoti tiesos ir ją pažinti. Verta pažymėti ir Telsių vyskupo Jono Borutos SJ nuolatinį dėmesį Katechetikos katedrai. Jis, remiantis katalikiškumo puoselėjimo ir bažnytinės doktrinos perteikimo tradicija, yra katedros globėjas. Visos katedros programos, dėstytojai ir jų užimamos pareigos derinamos ir tvirtinamos vyskupui pritarus. Kasmet vyskupas vadovauja šventinėms naujų mokslo metų pradžios šventosioms Mišioms, universitete jis dažnas svečias įvairiomis progomis. Apie Katechetikos katedrą vyskupas yra rašęs: „Džiaugiamės šioje katedroje išugdytų tikybos mokytojų ir katechetų darbu. Kadangi svarbiausią vaidmenį formuojant moksleivių vertybines nuostatas vaidina mokytojas, labai svarbus mokytojo profesinis pasirengimas. Kvalifikuotų šios srities mokytojų mūsų mokykloms dar labai trūksta. Be to, ar kas gali būti kilniau ir šviesiau, kaip bendraujant su jaunąja karta perduoti jai krikščioniškojo tikėjimo turtus, padėti jauniems žmonėms tapti kilniais ir šviesiais, tikinčiais ir dorais žemiškosios ir amžinosios Tėvynės piliečiais“ (Pedagogikos fakultetas 1935–2005, 2005, p. 13).
2. Katedros studijų ir mokslo procesą užtikrina aukštos kvalifikacijos dėstytojų kompetencija ir profesionalumas. Publikuojama katedros darbuotojų produkcija atitinka aukščiausius mokslo standartus.
3. Katedros vykdomos studijų programos Religijos pedagogika ir psichologija bei Dvasinis konsultavimas yra vienintelės tokio

pobūdžio universitetinės studijų programos Vakarų Lietuvos regione. Taigi studentams, kurie gyvena šiame regione, yra patogiau studijuoti arčiau namų. Pagal šias programas studijuojantys studentai gauna naujausias Katalikų teologijos žinias. Dauguma dėstytojų yra baigę popiežiškuosius Romos universitetus, kas leidžia lengviau pajusti visuotinės Bažnyčios gyvenimo pulsą. Be to, studentai supažindinami su įvairiomis katechetikos ir konsultavimo naujovėmis, metodikomis, kurias gali pritaikyti tiesioginiame savo darbe. Verta pažymėti, kad programos ugdo ne tik katechetines-edukacines kompetencijas, bet ir formuoja bendrąsias žmogaus ir kultūros kompetencijas. Be studijų, organizuojami įvairūs kultūriniai-pažintiniai renginiai, kurie padeda jaunam žmogui formuotis kaip asmenybei.

4. Sielovados misija universitetinėje kultūroje – skelbti Evangeliją, kuri skleistų viltį, suteiktų tvirtus moralinius pagrindus, kad visuomenė būtų viltinga ir neliktų abejinga neteisybei, o prioritetas būtų žmogus – didžiulė Dievo vertybė. Katechetikos katedros buvimas ir veikla KU yra svarbūs, siekiant sudaryti sąlygas studentams bręsti tiek intelektualiai, tiek dvasiškai. Akademinė sielovada, taikanti konkrečius ugdymo būdus, gali padėti studentams ir dėstytojams susitikti su Kristumi, kuris yra tikras ir nekintantis tiesos bei laimės šaltinis.
5. Europos Sąjungai skatinat studijų mainus, studentams atsiranda vis daugiau galimybių išvykti studijuoti į užsienį. Bažnyčia skatina studentų mobilumą, pabrėždama jų atsakomybę savo kraštui, teikdama dvasinę, religinę, psichologinę pagalbą svečiose šalyse gyvenantiems, mažindama socialinę atskirtį ir diskriminaciją.

Palaimintasis popiežius Jonas Paulius II apaštaliniaje paraginime Bažnyčia Europoje (2003) pabrėžia: „Europai būtina religinė dimensija. Kad ji būtų nauja, analogiškai kaip Apokalipsės „naujasis miestas“ (Apr 21, 2), turi leisti būti pasiekiamą Dievo. Viltis sukurti pasaulį teisingesnį, daugiau vertą žmogaus, negali ignoruoti tiesos, kad tokios pastangos būtų bergždžios be dieviško palytėjimo, nes „veltui dirbtų miesto statytojai, jei Dievas jo nesaugotų“ (Ps 127, 1)“ (Jonas Paulius II, 2003).

Literatūra

- Biblija, arba Šventasis Raštas.* (2005). Vilnius: Lietuvos Biblijos draugija.
- Federavičienė, E., Baniulis, A. (2002). Katalikiškojo ugdymo inovacijos Klaipėdos universitete. *Krikščionybė akademineje visuomenėje. Tiltai, priedas 12*: 155–169. Klaipėdos universiteto leidykla.
- Jonas Paulius II. (1994). *Laiškas šeimoms*. Vilnius: Katalikų pasaulis.
- Jonas Paulius II. (2000). *Fides et Ratio*. Vilnius: Aidai.
- Jonas Paulius II. (2003). *Ecclesia in Europa*, liepos 28. Prieiga internetu: www.lcn.lt/b_dokumentai/ap_paraginimai/ecclesia-in-europa.html [žiūrėta 2011-08-16].

- Bažnyčia universitete ir universitetinėje kultūroje.* (1994). Katalikiškojo auklėjimo kongregacija. Popiežiškoji pasauliečių taryba, Popiežiškoji kultūros taryba, gegužės 22. Prieiga internetu: www.lcn.lt/bzinios [žiūrėta 2011-08-16].
- Katalikų žinynas.* (2011). Katalikų pasaulio leidiniai.
- Katechetikos katedra.* Prieiga internetu: <http://www.ku.lt/pf/katechetika/index.php> [žiūrėta 2011-08-16].
- Pedagogikos fakultetas 1935–2005.* (2005). Klaipėdos universiteto leidykla.
- Popiežius Benediktas XVI. (2006). Apie universitetinių studijų reikšmę. *XXI amžius* 86: 11–17.
- Ramonas, A. (2003). Universitetinės sielovados perspektyvos Europos Sąjungoje. *Tikėjimas ir kultūra, Tiltai, priedas 15*: 369–384.
- Ramonas, A. (2007). Bažnyčia ir universitetai Europoje: nauji universitetinės sielovados kontekstai. *Krikščionybės ir kultūros paralelės, Tiltai: mokslo darbai 36*: 60–73.
- Ramonas, A., Čičiūnienė, R. (2004). Akademinės pastoracijos gairės universitetinėje bendruomenėje. *Krikščioniškosios vertybės moderniojoje visuomenėje, Tiltai, priedas 25*: 8–23.
- Vaitekūnas, S. (2002). Bažnyčia ir universitetas: sąsajų ieškojimas. *Krikščionybė akademinėje visuomenėje, Tiltai, priedas 12*: 11–52. Klaipėdos universiteto leidykla.
- Gravissimum Educationis. (2001). *Vatikano II Susirinkimo nutarimai.* Aidai, p. 379–388.

Šaltiniai

- Telšių vyskupijos kurija. (1994). *Jo Magnificencijai Klaipėdos universiteto rektoriui.* Raštas nr. 1668. Klaipėdos universiteto Katechetikos katedros archyvas.
- Klaipėdos universiteto Senatas. (1997). *Dėl išrinkimo ir skyrimo pareigoms.* Raštas nr. 195-K. Klaipėdos universiteto Katechetikos katedros archyvas.

THE CATECHETICAL DEPARTMENT – CHRISTIANITY “GATEWAY” TO THE KLAIPĖDA’S UNIVERSITY ACADEMIC COMMUNITY

Arvydas Ramonas

Summary

God and a human being, mind and faith, religion and science, it looks that they are incompatible. There are many universities that offer newest technologies and news, without what a modern man cannot survive. Faith and spiritual formation become secondary things. However, from the very beginning all European universities had theological spirit. Entire centuries European univer-

sities were accompanied by faith without what spiritual maturity was impossible. Science did not destroy, but validated and reasoned faith.

Theology dominated in all medieval universities because the most famous teachers were professors of theology. That is why cherishing of pastoral care in medieval academic community was not a strange phenomenon. Monks, clergy and popes took part in the rise of European universities for they cared about pastoral care. That is why the Church invites to stop for a moment, look back and reflect whether today's human being can create better society's future, leaving moral values aside. Universities should stay an environment where a young person could search for truth and find answers.

The mission of pastoral care in university's community is to preach the gospel that would bring hope, give strong moral values, so that society becomes hopeful and is not indifferent to injustice. Human being should become a priority and treated as a valuable possession of God. Therefore, academic pastoral care can help students and teachers to meet Christ who is real and unchanging source of truth and happiness.

Catechetical Department of Klaipėda's University responds to the Church's call for a Christian school environment in order to discuss the increasing prevalence of utilitarian and secular culture. University recognizes the academic institution, if it concentrates its activities in culture, science and social development of problem-solving, the God of peace and human understanding, not only in the narrow professional knowledge accumulation.

Catechetical Department was established in 1995. The first leader was rev. dr. Algis Baniulis. Since 2001 Department headed by Msgr. prof. dr. Arvydas Ramonas. Catechetical Department activities include the following three areas: 1) Establishes, organizes, conducts and supervises the study process. In this respect, the Department of the task – to prepare highly qualified teacher in the Catholic religion, which is geared to a modern comprehensive character education (learning) in a constantly changing society. Department implements two new programs now: Master in spiritual counseling and a bachelor program of Religious Pedagogy and Psychology. Both programs are offered to regular and distant students. Encourage student mobility, enabling the EU to get involved in university exchange programs. 2) Carries out research activities, develops, publishes scientific articles and books, conferences, mobilizing scientists to present a professional competence. Department in this regard by research in the topics of Christian education and Pastoral help optimize people in the process of integration into society and Christian values education in contemporary society. 3) Organizes and implements university pastoral care. The Head of the Department are also chaplain of University.

The Chair of Catechetics employs seven people with high qualifications – one professor (rev. Arvydas Ramonas), two associate professors (rev. Vladas Gedgaudas, Remigijus Oželis), three lecturers (rev. Algis Genutis, Vaineta

Juškienė, rev. Darius Trijonis), one assistant (rev. Rolandas Karpavičius). Four of these have theological doctorates, one in canon law, another in social studies. Five priests have completed studies in various Pontifical Academic Institutions. Accredited theological subjects are taught by the teachers who are active academics. Some teach in the diocesan seminary at Telšiai, also at the theological faculty of Vytautas Magnus University at Kaunas. They continue to upgrade their qualifications in Lithuania and abroad. Contact is maintained between the Chair of Catechetics and the theological faculties of the Lateran Pontifical University in Rome (Italy), as well as the Vytautas Magnus University in Kaunas, the diocesan seminary in Telšiai, the Telšiai Diocesan Catechetics Centre, the Lithuanian Catholic Academy of Science. In 2002 the Catechetical Chair upgraded its library with new acquisitions of theological and philosophical literature in Lithuanian and English. Periodicals are collected as well as the final papers of students of Bachelor and Masters Degrees. In 2004 courses offered by the Chair of Catechetics received official recognition and accreditation from the Vatican Congregation of Formation Studies.

Contemporary university pastoral care at Klaipėda, in academic community should seek to improve: ability to engage in dialogue and make others; Christian culture and vision of a society; Faith-based and knowledge transfer of the primer; sensitivity of the Christian teaching skills dissemination; An interdisciplinary flexibility; University environmental awareness and respect in respect of the provision; Improve the academic and cultural dialogue between faith and reason. And include access to education and improving educational quality improvement, not only students but also those who have completed their studies, the improvement of cultural, academic, vocational education. University pastoral care of its various components is a special church activities in a university environment.

In recent years, the Church is born new challenges. One of them is student mobility. The Church should promote tolerance among international students, creating a family atmosphere in their own communities. There they would find some friends (not just their nationality) and take part in the decision-making and in his residence. In such a way as to avoid isolation and discrimination, and create conditions for a true and correct integration. The Church encourages the development of projects that are interested in studying abroad. Investing in the education of foreign students in cooperation with the poor form, which should give special attention to highlighting the students' responsibility to return home.

KU Department of Catechetical and becomes the gateway to the entire academic community, the achievement of eternal values, which were the first European universities. Therefore, close cooperation between the Church and the university offers a much broader way wise and intelligent young man to seek and know the truth.